

उत्तमश्रीमन्मरः प्रेक्षां पुरस्कृत्य दिवं ययुः ।”

“सुरवन्दिनो देवभ्राताः ।” इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ।

प(व)न्दीकारः, पुं, (वन्दीवत् एहस्यं करोतीति । ल + “कर्मण्यब्” । १ । २ । १ । इत्यब् ।) वन्दिनाहः । डाकारत इति भाषा । तन्-पण्यायः । माचलः २ प्रवक्ष्यचौरः १ चित्ताभः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ।

वन्धा, स्त्री, (वन्धते स्तूयते इति । वदि + यत् ।) वन्धा । इति शब्दचन्द्रिका । गोरी-चना । इति भावप्रकाशः । (वन्दीये, जि । यथा, बाह्यद्वयं १ परिच्छेदे ।

“आशीः परम्परा वन्धां कर्त्तुं लला लपां कुरु ।”

यथा च भागवते । ४ । १२ । २६ ।

“आतिष्ठ जगतां वन्धं तद्विधोः परमं पदम् ।”

वन्धं, स्त्री, (वन्धते स्तूयते इति । वदि स्तूतौ + “स्माधितच्चीति” । उणा० २ । १३ । इति रक् ।) कव्यात्मम् । इति चिह्नान्तकौमुदा-सुतादिप्रतिः ।

वन्धः, जि, (वन्धते स्तूति देवादीन् पूजाकावे इति । वदि + रक् ।) पूजकः । इत्युणादि-कोषः ।

वन्धं, स्त्री, (वने भवम् । वन + यत् ।) त्वचम् । इति राजनिर्घण्टः । (कुटमटम् । तत्पण्यायो यथा,—

“कुटमटं परं वन्धं सुक्ताभश्च परीलवम् ।”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।

वन्धः, जि, (वने भवः । वन + यत् ।) वनोद्भूतः । इति मेदिनी । ये, ५४ । (यथा, रघुः १२।३५ । “हैमज्जवीनमादाय घोषट्टहाशुपस्थितान् ।

नामधेयानि पृच्छन्तौ वन्धानां मार्गशाखि-वाम् ।”)

वन्धः, पुं, (वन + यत् ।) वनमूरगः । वाराही-कन्दः । देवनलः । इति राजनिर्घण्टः । (चीर-विहारी । तत्पण्यायो यथा,—

“चीरी श्रवरपण्याः सुकुन्दः कुडनाश्रवः । वन्धो मूलकमूलमः सखन्दः स च कपुकी ।”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।

वन्धा, स्त्री, (वनानामरण्यानां जलानां वा संज्ञातिः । वन् + “पाशादिभ्यो यः” । ४ । २ । ३६ । इति यः ।) वनचक्रहः । इत्यमरः । २ । ४ । ४० । जलसंहतिः । इति मेदिनी । ये, ५४ । सुत्रपणी । (तत्पण्यायो यथा, रत्नमालायाम् ।

“सुत्रपणीं सुदचहा कासुहा चिह्नपणिका । वन्धा मार्जारगन्धेति रूपपण्यांशुमे च ते ।”) गोपालकर्कटो । गुञ्जा । मिश्रया । भद्रतुक्ता । गन्धपत्रा । इति राजनिर्घण्टः । (अन्धगन्धा । तत्पण्यायो यथा,—

“हयगन्धाश्वगन्धाश्चा वाजिगन्धाश्वगन्धकः ।

वन्धा तुरगगन्धा च कम्बुकाण्डावरोद्धकः ।”

वन्धा कश्चित् दृश्यते । इति वैद्यकरत्नमाला-याम् ।

वन्धोपोदकी, स्त्री, (वन्धा वनोद्भूता उपोदकी ।) लताविशेषः । वनपुं इति भाषा । तत्पण्यायः । वनजा २ वनवाह्या ३ । अस्या गुणाः । तित्त-त्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । रोचनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।

वन्धः, पुं, (वनति भागमर्हतीति । वन सम्भक्तौ + “ह्रस्वकायवञ्चेति” । उणा० २ । २८ । इति रन्प्रत्ययः ।) अंशो । भागो । इति चिह्नान्तकौमुदासुतादिप्रतिः ।

वप, स्त्री न वु रे सुखतन्तुबीजोपगोः । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-उभ०-सक०-अनिट् !) औ, वप्ता । न, वपति वपते । वु, उप्तिमम् । सुखी सुखितकरणम् । वपति मत्तकं नापितः । वपति तन्तुं तन्त्रवायः । यदि वपति लघावः श्वेत्तमावाद्य बीजम् । इति दुर्गादासः ।

वपः, पुं, (वप् + वः ।) केशसुखनम् । बीजवप-नम् । इति वपधातोर्भाविष्णुप्रत्ययेन निष्पन्नः । वपनं, स्त्री, (वप् + भावे क्त्वा ।) केशसुखनम् । (यथा, मनुः । ५ । १४० ।

“शूद्राणां मासिकं कार्यं वपनं न्यायवर्तिनाम् ।”) बीजाधानम् । इति मेदिनी । ने, १२२ ।

वपनी, स्त्री, (उप्यति मत्तकादिकमस्यामिति । वप् + अधिकरणे क्त्वा । डीप् ।) नापितशाला । इति दैमचन्द्रः । ४ । ६६ । (तन्तुवायशाला । इति तन्तुधात्वर्थदर्शनात् ।)

वपा, स्त्री, (उप्यतेऽनेति । वप् + भिदाद्य् । टाप् ।) छिद्रम् । (यथा, शतपथब्राह्मणे । ६ । ११।५ । “अथ वल्लीकवपा सुवित्रा यज्जे निहिता भवति ।”) मेदः । इत्यमरः । २ । ६ । ६४ । (यथा, रामायणे । १ । १४ । ३६ ।

“पतत्रिभक्तस्य वपासुहृत् नित्यतेन्द्रियः ।

जलिक् परमसम्पन्नः क्षपयामास शास्त्रतः ।”) वा च हृदयस्थधातुः । यथा । “त्वक् च लोहितश्च मांसश्च मेदश्च नाभिश्च हृदयश्च कोम च यज्ञश्च ब्रीहश्च पुष्पौ च वस्तिश्च पुरीषा-धातश्चामाश्रयश्च पकाश्रयश्चोत्तरगुदश्चाधर-गुदश्च क्षुद्रान्तश्च वपा च वपावहनश्चेति माह-जानि ।” इति चरके शरीरस्थाने तृतीये-ध्याये ।

वपिजः, पुं, (वपति बीजमिति । वप् + इलच् ।) पिता । इत्युणादिकोषः ।

वपुः, [स्] स्त्री, (उप्यते देहान्तरभोगवाधन-बीजीभूतानि कर्माण्यनेति । वप् + “अर्त्ति-पृवपियञीति” । उणा० २ । ११८ । इति उचिः ।) शरीरम् । इत्यमरः । २ । ६ । ७० । (यथा, रघुः । २ । ४७ ।

“एकातपश्च जगतः प्रभुलं

नवं वयः कान्तमिदं वपुश्च ।”)

प्रशस्नाहतिः । इति मेदिनी । से, १६ । (अंशः । यथा, मनुः । ५ । ८६ ।

“अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते नृपः ।”

“वपुस्तेजोऽंशः ।” इति मेधातिथिः । स्त्री, खनामख्याता दण्डकन्या । सा तु धर्मराजस्य पत्नी । यथा, मार्कण्डेये । ५० । २१ ।

“वृद्धिलज्जा वपुः शान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्वयो-दशी ।

पत्रार्थे प्रतिजयाह धर्मो दाचायस्त्रीः

प्रभुः ।”)

वपुःसवः, पुं, (वपुषः शरीरात् सवः चरन् यस्त्व ।) शरीरस्वरसधातुः । इति राज-निर्घण्टः ।

वपुनः, पुं, (वप + उनच् । वयुन + एचोदरादि-त्वात् यस्त्व यः इति कश्चित् ।) देवता । इति शब्दरत्नावली ।

वपुषा, स्त्री, हवुषा । इति भावप्रकाशः । (रूपे, स्त्री । यथा, ऋग्वेदे । ३ । २ । १५ ।

“रथं न चित्रं वपुषाय दर्शतं

मगुर्हितं यदमिमांश ईमहे ।”

“वपुषाय रूपार्थं दर्शतं दर्शनीयम् ।” इति तद्वाच्ये सायणः ।)

वपुष्टमा, स्त्री, पद्मचारिणी । इति जटाधरः । (काशीराजस्य कन्या । जनमेजयस्य पत्नी । सा तु रम्भा नामाधरा । जनमेजयस्य लताश्वमेध-काले इन्द्रेण यमश्च प्रविष्टौ धर्मितासीदती जनमे-जयेनेयं परित्यक्तापि पुनर्गन्धर्वराजविष्णवसु-वाक्येन गृहीता । एतद्विवरणम् हरिवंशे १८८ अध्याये द्रष्टव्यम् ।)

वप्ता, [ऋ] पुं, (वपति बीजमिति । वप् + ङच् ।) जनकः । इति मेदिनी । कविः । इति जटाधरः । (नापितः । यथा, ऋग्वेदे । १८ । १४२ । ४ ।

“यदा ते वातो अयुवाति श्रौचि-

वैमेव श्मश्रु वपसि प्र भूमम् ।”

“यथा वप्ता नापितो वपति सुखयति तथा भूम भूमिं प्रवपसि प्रकर्षेण सुखयसि ।” इति तद्वाच्ये सायणः ।)

वप्ता, [ऋ] जि, (वपतीति । वप् बीजोपौ + ङच् ।) वापकः । इति मेदिनी । (कर्षकः । यथा, मनुः । ३ । १४२ ।

“यथेरिणे बीजमुप्रा न वप्ता लभते फलम् ।

तथावृत्ते हविर्हत्वा न दाता लभते फलम् ।”)

वप्रं, स्त्री, पुं, (उप्यतेऽनेति । वप् + “हविषविभ्यां रन्” । उणा० २ । २७ । इति रन् ।) दुर्ग-नगरे परिखाया उद्धृतमृत्तिकास्तूपवद्दे यदु-धिर प्राकारो निवेश्यते तत् । तथा चार्थ-शास्त्रम् । खाताद्धृतमृदा वप्रं कारयेत् तस्यो-परि प्राकारमिति । तत्पण्यायः । अयः २ । इत्यमरभरतौ । मृत्तिकास्तूपः ३ । इति शब्द-रत्नावली । (यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ५८५ । “लघं जघने तस्याः सुविशाले कलितकरि-करक्रीड ।

वप्रे सक्तं दिपमिव शङ्करसां विभूययति ।”)